

ฐานข้อมูลผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗

อบต.บัวใหญ่ อำเภอน้ำพอง
จังหวัดขอนแก่น

ฐานข้อมูลสูงอายุ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖)
หน่วยงาน สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลบัวใหญ่ อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

นิยามของ “ผู้สูงอายุ”

“ผู้สูงอายุ” เป็นวัยบั้นปลายของชีวิต ดังนั้นปัญหาของผู้สูงอายุในทุกด้านโดยเฉพาะด้านสังคม และ สาธารณสุขจึงแตกต่างจากคนในวัยอื่น ปัจจุบันเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในประเทศไทยและทั่วโลก ซึ่งรัฐบาลไทยและทั่วโลกได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงมีความพยายามและมีการรณรงค์อย่างต่อเนื่องให้ทุกคนตระหนัก เข้าใจ และพร้อมดูแลผู้สูงอายุให้ทัดเทียม เช่นเดียวกับการดูแลประชากรในกลุ่มอายุอื่น

“ผู้สูงอายุ” หรือบางคนเรียกว่า “ผู้สูงวัย” เป็นคำที่บ่งบอกถึงตัวเลขของอายุว่ามีอายุมาก โดยนิยามนับตามอายุตั้งแต่แรกเกิด (Chronological age) หรือทั่วไป เรียกว่า คนแก่ หรือ คนชรา โดยพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานให้ความหมายของคำว่า คนแก่ คือ มีอายุมาก หรือ อยู่ในวัยชรา และให้ความหมายของคำว่า ชรา คือ แก่ด้วยอายุ ช รุด รุ ด โทรม นอกจากนั้นยังมีการเรียกผู้สูงอายุว่า “ราษฎรอาวุโส” (Senior citizen) ส่วนองค์การอนามัยโลก (World Health Organization, WHO) และองค์การสหประชาชาติ (United Nations, UN) ใช้คำในภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุว่า Older person or Elderly person แต่ในส่วนขององค์การอนามัยโลกและองค์การสหประชาชาติ มักใช้คำว่า Older person มากกว่า Elderly person องค์การสหประชาชาติ ได้ให้นิยามว่า “ผู้สูงอายุ” คือ ประชากรทั้งเพศชายและ เพศหญิงซึ่งมีอายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป โดยเป็นการนิยามนับตั้งแต่อายุเกิด ส่วนองค์การอนามัยโลกยังไม่มีการ ให้นิยามผู้สูงอายุ โดยมีเหตุผลว่าประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีการนิยามผู้สูงอายุต่างกัน ทั้งนิยามตามอายุเกิด ตามสังคม (Social) วัฒนธรรม (Culture) และสภาพร่างกาย (Functional markers) เช่น ในประเทศที่เจริญแล้ว มักจัดผู้สูงอายุนับจากอายุ ๖๕ ปีขึ้นไป หรือบางประเทศอาจนิยามผู้สูงอายุตามอายุกำหนดให้เกษียณงาน (อายุ ๕๐ หรือ ๖๐ หรือ ๖๕ ปี) หรือนิยามตามสภาพของร่างกาย โดยผู้หญิงสูงอายุอยู่ในช่วง ๔๕ - ๕๕ ปี ส่วนชายสูงอายุ อยู่ในช่วง ๕๕ - ๗๕ ปี สำหรับประเทศไทย “ผู้สูงอายุ” ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินกว่าหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย

ส่วนคำว่า "สังคมผู้สูงอายุ" องค์การสหประชาชาติ แบ่งเป็น ๓ ระดับ คือ ระดับการก้าวเข้าสู่ สังคมผู้สูงอายุ (Aging society หรือ Aging society) ระดับสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged society) และ ระดับ Super-aged society โดยให้นิยามของระดับต่าง ๆ ซึ่งทั้งประเทศไทยและรวมทั้งประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกใช้ความหมายเดียวกันในนิยามของทุกระดับของสังคมผู้สูงอายุดังนี้ การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ คือ การมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปรวมทั้งเพศชายและเพศหญิง มากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งประเทศ หรือมีประชากรอายุตั้งแต่ ๖๕ ปี เกินร้อยละ ๗ ของประชากร ทั้งประเทศ สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ คือ เมื่อประชากรอายุ ๖๐ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ หรือ ประชากรอายุ ๖๕ ปี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๔ ของประชากรโดยรวมทั้งหมดของทั้งประเทศ Super-aged society คือ สังคมที่มีประชากรอายุ ๖๕ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๒๐ ของประชากรทั้งประเทศ

นิยาม “ผู้สูงอายุ” ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖

“ผู้สูงอายุ” ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินกว่า หกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย

จากคำนิยามดังกล่าว จะเห็นได้ว่าบุคคลที่จะเป็นผู้สูงอายุได้ตามกฎหมายของประเทศไทยและ จะได้รับสิทธิตามพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้จะต้องเป็นบุคคลที่มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและจะต้องเป็น สัญชาติไทย เท่านั้น นั่นหมายถึง ผู้ที่เดินทางเข้ามาทำงานหรืออพยพลี้ภัยเข้ามาในประเทศไทย ไม่สามารถ มีสิทธิที่จะได้รับสวัสดิการและการช่วยเหลือใดจากรัฐทั้งปวง แม้ว่าจะเป็นผู้ที่เสียภาษีอากรให้แก่รัฐก็ตาม

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๕๖ มีดังนี้

ให้มีคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “กผส.” โดยมีนายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ และมีผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งจะรับผิดชอบ และประสานงานเกี่ยวกับรายละเอียดและกฎหมายรองรับของพระราชบัญญัติผู้สูงอายุนี้โดยตรง

มาตรา ๑๑ บัญญัติว่าผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนในด้าน ต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความ สะดวกและรวดเร็ว แก่ผู้สูงอายุ เป็นกรณีพิเศษ
- (๒) การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
- (๓) การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม
- (๔) การพัฒนาตนเอง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การ รวมกลุ่มในลักษณะเครือข่าย หรือชุมชน
- (๕) การอำนวยความสะดวก และความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ หรือการบริการสาธารณะอื่น ๔
- (๖) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม
- (๗) การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ
- (๘) การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ซึ่งได้รับอันตรายจากการท าทารุณกรรม หรือถูกแสวงหาผลประโยชน์ โดยมีขอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง
- (๙) การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หรือในการแก้ไขปัญหา ครอบครัว
- (๑๐) การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึง
- (๑๑) การสงเคราะห์ “เบี้ยยังชีพ” ตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- (๑๒) การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี
- (๑๓) การอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศ

กำหนดการดำเนินการทั้งหมดต้องให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งของกระทรวงหรือทบวง ในราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจเป็นผู้มี อำนาจหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ

และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การสหประชาชาติได้กำหนดหลักการเกี่ยวกับสิทธิของผู้สูงอายุ ซึ่งประเทศไทยได้ลงนามรับรองแล้วในการประชุมระหว่างประเทศที่ประเทศออสเตรเลีย และในการประชุม ที่กรุงแมดริด ประเทศสเปน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นการประชุมสมัชชาโลกว่าด้วยผู้สูงอายุที่ประเทศไทย รับที่จะจัดทำแผนผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ ๒ (๒๕๔๕ - ๒๕๖๔) โดยมีข้อสังเกตในที่ประชุมที่เป็นประเด็น สำคัญ มีผลกระทบต่อระบบสวัสดิการของผู้สูงอายุเป็นอย่างมากทั้งในประเทศเยอรมัน สหราชอาณาจักร และเนเธอร์แลนด์ เนื่องจากสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คนอายุยืนมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งจะนำไปสู่ภาวะประชากรผู้สูงอายุ ส่วนคนในวัยทำงานจะลดน้อยลง อันจะเป็น ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวม

สหประชาชาติมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุให้มีคุณค่า โดยเฉพาะคุณค่า ในตนเอง มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ส่งเสริมประชากร มุ่งสร้างชีวิตในแต่ละวัยให้มีคุณภาพบนพื้นฐานของ การรักษาสุขภาพอนามัยที่ดี เพื่อลดอัตราเจ็บป่วยและพิการในผู้สูงอายุ สร้างสังคมให้คนทุกวัยอยู่ร่วมกัน อย่างสมานฉันท์ มีความเอื้ออาทร ห่วงใยกันและกัน การมีอิสระในการพึ่งพาตนเอง การมีส่วนร่วมของ ผู้สูงอายุ โดยเฉพาะสิทธิด้านสังคม และสิทธิด้านการรับบริการ สิทธิในด้านการอุปการะเลี้ยงดูโดยเฉพาะสิทธิ ในด้านสุขภาพอนามัย ความพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์รวมถึงสิทธิในการ บรรลุความต้องการ โดยเฉพาะด้านข่าวสาร การศึกษา และอาชีพ

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้มีการกำหนดให้มีการจัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ กระทรวง พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ เรียกว่า “กองทุนผู้สูงอายุ”

- เพื่อใช้เป็นทุนใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองการส่งเสริม และการสนับสนุนผู้สูงอายุ โดยมีเงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้และงบประมาณรายจ่ายประจำปีเงินบริจาค เงินอุดหนุน และดอกผล
- สำหรับผู้ที่บริจาคเงินและทรัพย์สินให้แก่กองทุน จะได้รับการยกเว้นภาษีสำหรับทรัพย์สิน ที่ได้บริจาคนั้น
 - ผู้อุปการะเลี้ยงดูบุพการีของตนเองและบุพการีของคู่สมรส ที่ไม่มีรายได้เพียงพอแก่การ ยังชีพ จะได้รับการลดหย่อนภาษี

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกับวัยผู้สูงอายุ

ในปัจจุบันผู้สูงอายุที่อยู่ในกลุ่มแรงงานซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มแรงงานนอกระบบ ได้รับค่าเลี้ยงชีพ จากรัฐบาลเดือนละ ๖๐๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นอานิสงส์โดยตรงจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ได้กำหนดไว้ว่าบุคคลซึ่งอายุเกิน ๖๐ ปี และมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐตามที่กฎหมายกำหนด

ซึ่งต่อมาเมื่อได้มีการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ขึ้นรัฐธรรมนูญฯ ฉบับดังกล่าวนี้ก็ยังได้สืบทอดเจตนารมณ์การช่วยเหลือผู้สูงอายุไว้แม้จะเกิดรัฐประหารในปี ๒๕๕๙ ทำให้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ถูกยกเลิกไปก็ตาม โดยต่อมาได้มีการเพิ่มเบี้ยเลี้ยงชีพผู้สูงอายุซึ่งได้รับสูงสุด เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท

และสำหรับในส่วนของการร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๙ (ฉบับลงประชามติ) นั้น ได้บัญญัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือผู้สูงอายุไว้อย่างกว้าง ๆ โดยเป็นการกำหนดให้ ความช่วยเหลือไว้รวม ๆ ทั้งเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งรัฐธรรมนูญฯ นี้ได้กำหนดไว้ว่า “รัฐพึงให้ความช่วยเหลือ” กลุ่มบุคคลดังกล่าว โดยให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพซึ่ง ต้องคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความเป็นธรรม ไม่แยกหรือเน้น การให้ความช่วยเหลือกลุ่มใดเป็นพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งถือว่าเป็นปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้า แต่ทั้งนี้ ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลแต่ละชุดจะดำเนินการ

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖ มีจำนวนผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวใหญ่ทั้งสิ้น จำนวน ๑,๘๖๔ คน และปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๖ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๕ มีจำนวนผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวใหญ่ทั้งสิ้น จำนวน ๑,๗๘๖ คน ซึ่งมีแนวโน้มว่าคนพิการในตำบลบัวใหญ่จะเพิ่มขึ้นปีละ ๑๓๐ คนในแต่ละปี งานสวัสดิการสังคม สำนักปลัด จึงได้จัดทำฐานข้อมูลผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ขึ้น เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบัวใหญ่ เพื่อใช้ประกอบการกำหนดและดำเนินนโยบายสาธารณะ เพื่อให้บริการและสวัสดิการแก่คนพิการต่อไป

ตารางที่ ๑ จำนวนประชากรเทียบเป็นสัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุ (ข้อมูล ณ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๖)

หมู่บ้าน	จำนวนประชากรทั้งหมด	จำนวนผู้สูงอายุ	คิดเป็นร้อยละ
หมู่ที่ ๑ บ้านนาคำน้อย	๕๒๑	๑๒๔	๒๓.๘
หมู่ที่ ๒ บ้านรักชาติ	๒๘๕	๙๗	๓๔.๐๔
หมู่ที่ ๓ บ้านอุบล	๕๖๙	๑๒๕	๒๑.๙๗
หมู่ที่ ๔ บ้านบัวใหญ่	๓๒๙	๘๒	๒๔.๙๒
หมู่ที่ ๕ บ้านบัวใหญ่	๓๐๗	๘๓	๒๗.๐๔
หมู่ที่ ๖ บ้านบัวใหญ่	๓๙๙	๙๔	๒๓.๕๖
หมู่ที่ ๗ บ้านโคกค้อย	๒๔๐	๖๕	๒๗.๐๘
หมู่ที่ ๘ บ้านแสนตอ	๕๑๔	๑๐๑	๑๙.๖๕
หมู่ที่ ๙ บ้านคอกคี่	๖๖๙	๑๖๓	๒๔.๓๖
หมู่ที่ ๑๐ บ้านคอกคี่	๔๒๑	๙๗	๒๓.๐๔
หมู่ที่ ๑๑ บ้านคำม่วง	๕๕๓	๑๔๙	๒๖.๙๔
หมู่ที่ ๑๒ บ้านดงเย็น	๓๔๗	๗๔	๒๑.๓๓
หมู่ที่ ๑๓ บ้านโนนหัวช้าง	๖๒๙	๑๘๘	๒๙.๘๙
หมู่ที่ ๑๔ บ้านหนองบัวน้อย	๔๕๖	๑๒๕	๒๗.๔๑
หมู่ที่ ๑๕ บ้านนาคำน้อย	๔๑๗	๑๑๓	๒๗.๑๐
หมู่ที่ ๑๖ บ้านรักชาติ	๓๖๘	๗๙	๒๑.๔๗
หมู่ที่ ๑๗ บ้านศรีภูมิ	๔๒๑	๑๐๕	๒๔.๙๔
รวม	๗,๔๔๕	๑,๘๖๔	๒๕.๐๔

ตารางที่ ๒ จำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้นจากข้อมูลการยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ (ข้อมูล ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๖)

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนผู้สูงอายุ ปีงบประมาณ ๒๕๖๖	จำนวนผู้สูงอายุ ปีงบประมาณ ๒๕๖๗
หมู่ที่ ๑ บ้านนาคำน้อย	๕๒๑	๑๒๑	๑๒๔
หมู่ที่ ๒ บ้านรักชาติ	๒๘๕	๘๓	๙๗
หมู่ที่ ๓ บ้านอุบล	๕๖๙	๑๑๓	๑๒๕
หมู่ที่ ๔ บ้านบัวใหญ่	๓๒๙	๗๘	๘๒
หมู่ที่ ๕ บ้านบัวใหญ่	๓๐๗	๘๕	๘๓
หมู่ที่ ๖ บ้านบัวใหญ่	๓๙๙	๘๔	๙๔
หมู่ที่ ๗ บ้านโคกค้อย	๒๔๐	๕๙	๖๕
หมู่ที่ ๘ บ้านแสนตอ	๕๑๔	๙๗	๑๐๑
หมู่ที่ ๙ บ้านคอกคี่	๖๖๙	๑๖๐	๑๖๓
หมู่ที่ ๑๐ บ้านคอกคี่	๔๒๑	๙๗	๙๗
หมู่ที่ ๑๑ บ้านคำม่วง	๕๕๓	๑๓๕	๑๔๙
หมู่ที่ ๑๒ บ้านดงเย็น	๓๔๗	๗๐	๗๔
หมู่ที่ ๑๓ บ้านโนนหัวช้าง	๖๒๙	๑๙๐	๑๘๘
หมู่ที่ ๑๔ บ้านหนองบัวน้อย	๔๕๖	๑๒๐	๑๒๕
หมู่ที่ ๑๕ บ้านนาคำน้อย	๔๑๗	๑๑๐	๑๑๓
หมู่ที่ ๑๖ บ้านรักชาติ	๓๖๘	๗๙	๗๙
หมู่ที่ ๑๗ บ้านศรีภูมิ	๔๒๑	๑๐๕	๑๐๕
รวม	๗,๔๔๕	๑,๗๘๖	๑,๘๖๔

ข้อมูลผู้สูงอายุในตำบลบัวใหญ่

ผู้สูงอายุที่มาลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์การบริหารส่วนตำบลบัวใหญ่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗ (ณ ตุลาคม ๒๕๖๖) จำนวน ๑,๘๖๔ คน เพศชาย จำนวน ๘๕๑ คน (ร้อยละ ๔๕.๖๕) เพศหญิง จำนวน ๑,๐๑๓ คน (ร้อยละ ๕๔.๓๕)

ผู้สูงอายุที่ไม่ได้รับเบี้ยยังชีพจากองค์การบริหารส่วนตำบลบัวใหญ่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๗
เนื่องจากขาดคุณสมบัติ จำนวน ดังนี้

ลำดับ	ชื่อ - นามสกุล	ที่อยู่	หมายเหตุ
๑	นางประนอม แสงโชติ	๔๕ ม.๑ บ้านนาคำน้อย	ทำงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น
๒	นายสำรวย ศรีเมือง	๘๕ ม.๒ บ้านรักชาติ	
๓	พ.อ.อ.สมบูรณ์ กัญจนสุข	๑๗๙/๑ ม.๖ บ้านบัวใหญ่	กองทัพอากาศ
๔	นายบุตสา หลานวงศ์	๗๔ ม.๑ บ้านนาคำน้อย	กรมชลประทาน
๕	นายสมจิตร เพ็งวงษา	๓ ม.๒ บ้านรักชาติ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน
๖	นายสง่า พาที	๕๑ ม.๑๔ บ้านหนองบัวน้อย	กรมที่ดิน
๗	นางหนูเย็น เพ็งวงษา	๑๑๒ ม.๑๔ บ้านหนองบัวน้อย	ส.พ.ฐ.ขอนแก่น
๘	จ.ส.อ.สมบูรณ์ ชัยพล	๑๑๓ ม.๑๔ บ้านหนองบัวน้อย	กองทัพบก มณฑลทหารราบที่ ๒๓
๙	น.ส.สำเนียง ดีโว	๔๙ ม.๑๕ บ้านนาคำน้อย	ส.พ.ฐ.ขอนแก่น
๑๐	จ.ส.อ.จิตติ โนนลำดวน	๑๐๐ ม.๑๗ บ้านบัวใหญ่	กองทัพบก มณฑลทหารราบที่ ๒๓

วิเคราะห์ตามช่วงอายุของผู้สูงอายุในเขตตำบลบัวใหญ่

ช่วงอายุ/ปี	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖	ม.๗	ม.๘	ม.๙	ม.๑๐	ม.๑๑	ม.๑๒	ม.๑๓	ม.๑๔	ม.๑๕	ม.๑๖	ม.๑๗	จำนวนคน
๙๐ ปี ขึ้นไป	๓	๒	๒	๓	๐	๐	๒	๓	๓	๑	๑	๐	๓	๒	๓	๑	๓	๓๒
๘๐-๘๙ ปี	๑๔	๑๐	๑๔	๖	๑๒	๙	๗	๑๐	๑๙	๑๑	๑๘	๖	๒๑	๙	๑๓	๕	๑๓	๑๙๗
๗๐-๗๙ ปี	๔๖	๓๐	๒๗	๓๐	๒๒	๒๓	๑๙	๒๘	๔๖	๓๑	๓๖	๒๗	๕๑	๔๗	๓๓	๒๔	๓๖	๕๕๖
๖๐-๖๙ ปี	๖๑	๕๕	๘๒	๔๓	๔๙	๖๒	๓๗	๖๐	๙๕	๕๔	๙๔	๔๑	๑๑๓	๖๗	๖๔	๔๙	๕๓	๑,๐๗๙
รวม	๑๒๔	๙๗	๑๒๕	๘๒	๘๘	๙๔	๖๕	๑๐๑	๑๖๓	๙๗	๑๔๙	๗๔	๑๘๘	๑๒๕	๑๑๓	๗๙	๑๐๕	๑,๘๖๔

